Geachte voorzitter, geachte commissie raadsleden,

‘Goedkoop is duurkoop’ luidt een oud Hollands gezegde. De uitvoering van de rioolwerkzaamheden in Adegeest is hier een pijnlijk voorbeeld van. Er is een project gestart zonder de gebruikelijke nulmetingen, zonder morfologisch vooronderzoek en de goedkoopste grondwerker uit de regio mag losgaan. Nulmetingen en vooronderzoek zijn peantuts vergeleken bij de schade die nu al ontstaat.

Eind 2025 waren er 33 gemelde schadeclaims en ondertussen loopt het tegen de 100. Waar het eerst tuinen / tientjeswerk betrof, gaan de laatste claims nu om opstallen; dan gaat het al snel om tientjes keer duizend.
Let op, dit is pas fase 1 van 4.

Wij zijn schadeclaim 93. Het gaat hier vanavond niet om onze situatie, maar op het bredere plaatje. Ik neem u toch even mee, omdat dit het zorgwekkende handelen van de gemeente illustreert.

Sinds de werkzaamheden verzakt onze vloer en ziet die eruit als een door mijzelf gemaakte mislukte ingezakte cake uit de oven. Kasten hellen inmiddels van de muren af. Van wand naar midden woonkamer – een afstand van 2 meter – is het hoogteverschil 3,5 centimeter.
Leuk voor onze kinderen, die skateboardkuil voor knikkers, maar experts zeggen dat de vloerverwarming het zal begeven. Dat betekent lekkage in ons huis, maar ook een defecte hoofdverwarming. Jammer dat nu net de winter voor de deur staat.
Als goede burger volg je dan het aangewezen pad: contact met de gemeente, met als primaire insteek: verdere schade aan ons huis voorkomen. Er is hier immers een gedeeld belang - zou je denken. Omdat er geen direct veiligheidsrisico is, handelt de gemeente niet. Het project moet doorgaan. We worden geadviseerd zelf een expert te betrekken, zelf onderzoek te doen naar de bodem, het is maar de vraag of er sprake is van causaliteit, aldus de projectleider van de gemeente.

En zelfs als de gemeente door haar eigen expert, vanuit de verzekering van de gemeente, wordt gewezen op de urgentie van de situatie, het causale verband tussen de werkzaamheden en onze verzakking bevestigd wordt, en het dringende advies aan de gemeente is om te stoppen met de bemaling nabij ons huis, gaat men door. De gemeente handelt in strijd met het advies van de expert van haar eigen verzekering. Ik betwijfel of de verzekering van de gemeente dan gaat uitkeren; van onvoorziene schade kun je dan niet meer spreken.

En als wij verhaal proberen te halen, is de reactie die wij enkel krijgen: We zijn in overleg over uw case”. Met wie dan? Waarover dan? Waarom worden afspraken niet nagekomen?

Is dit goedkoop is duurkoop in de praktijk? Want de duurkoop zit niet enkel in de financiële schade die oploopt.

Tsja, wij slapen niet lekker meer. En wij zijn nog mondig genoeg om niet afgewimpeld te worden. Onderlegd genoeg om te weten wanneer zaken niet in de haak zijn. Maar zelfs bij ons is de stress hoog, en voelen wij nu als Randstedelingen enigszins wat de Groningers bedoelen als die zeggen dat de overheid hen ‘in de kou laat staan’.

Want u bent hier ook voor het grotere plaatje. Leeft u zich daarom eens in hoe deze situatie is voor die alleenstaande moeder, de vader die hartpatient is. Of de buurvrouw die ik nota bene vandaag nog sprak en die geen melding dúrft te doen vanwege de houding van de gemeente richting bewoners. Die houding werd meteen bevestigd in het telefoontje dat ik pleegde naar de gemeentelijk projectleider die letterlijk de haak op de hoorn gooit.

Wat moet er gebeuren voordat de gemeente gaat handelen naar bevindingen van experts. Dat er sámen met burgers wordt gekeken naar het beperken van de schade. Er wél gedegen voorbereiding en vooronderzoek wordt gedaan voor de rest van het project. Want om met een ander oud Hollands gezegde af te sluiten: beter ten halve gekeerd dan ten hele gedwaald.

Jelle Paulusma
Bewoner Adegeest